

Folketingsbeslutningen har følgende ordlyd:

„Folketinget opfordrer regeringen til at gennemføre sådanne ændringer i landsskatterettens ordning, at der sikres borgerne afgørelse af klagesager inden for en rimelig tid, samtidig med at sagerne behandles forsvarligt og ligeligt i forhold til de enkelte skatteydere.“

I bemærkningerne til forslaget anførtes følgende:

„Der er i de sidste måneder fremkommet adskillige vidnesbyrd om, at landsskatteretten for øjeblikket ikke kan overkomme de klagesager, der indgår til retten, således at den i forvejen meget lange ekspeditionstid truer med at blive voldsomt forlænget.“

Der foreligger således en henvendelse af 23. marts 1973 fra rettens præsident til finansministeren, og folketingets ombudsmand har i en redegørelse af 9. maj 1973 gennemgået og kritiseret det nu-gældende system og især behandlingstiderne.

I skrivelsen fra ombudsmanden oplyses det således, at kun ca. 10 pct. af sagerne kan ventes afgjort på under $\frac{1}{2}$ år, mens på den anden side henved andre 10 pct. af sagerne må påregne en behandlingstid på $1 \frac{1}{2}$ år, og heraf vil enkelte sager endog være under behandling i indtil 4 år. Desuden gør ombudsmanden opmærksom på, at man for året 1973 må regne med, at der vil tilgå landsskatteretten op imod 20.000 sager, og man må regne med, at det ikke er muligt for landsskatteretten at behandle mere end godt 8.000 om året.

I skrivelsen konkluderer ombudsmanden om dette punkt, at behandlingstiderne må anses for uforsvarlige ud fra det retsbeskyttelses synspunkt, som landsskatteretten skal varetage, og at forholdet mellem sagstilgang og sagsekspedition vil udvikle sig henimod det helt uholdbare, idet tilgangen af sager nærmer sig det dobbelte af afgangsen.

Desuden påpeger ombudsmanden, at de gældende administrative bestemmelser om procesmåden ved landsskatteretten, der er indeholdt i forretningsordenen for landsskatteretten af 7. juli 1942, ikke er ajourført i forhold til senere gennemførte ændringer vedrørende landsskatteretten, således at klagerne ikke har mulighed for gennemlæsning af landsskatterettens forretningsorden at danne sig et helt dækkende indtryk af den procesmåde, der rent faktisk følges ved landsskatteretten.

Der er også grund til at beskæftige sig med, om klagerne i tilstrækkeligt omfang får vejledning i de kendelser, skatterådene afsiger — dels med hensyn til den materielle begrundelse for afgørelsen, dels vedrørende den formelle behandling af klagesager og de rettigheder, klagerne her har.“

Ved 1. behandlingen blev forslaget positivt modtaget af samtlige partiers ordførere, og forslaget gik direkte til 2. (sidste) behandling, hvor det vedtoges enstemmigt med 158 stemmer.